

ARNHEMSE SCOURANT

ZONDAG 22 JANUARI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f1.00, en voor elken regel, daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f5 per drie maanden.

Medestemmen der gouverneurs.

Gelegenheid van de laatste bestuurswijze van de Staten van Zuid-Holland, kwamen wij het misbruik terug van het medestemmen der gouverneurs in de provinciale staten-vergaderingen (1). Het heeft dit lang als een regt beschouwd, doch, in de laatste jaren, is het bij meer aandachtige beschouwing gebleken daarvan veel meer het tegendeel te zijn. Door de petitie van den heer LIPMAN en de door de Tweede Kamer daarbij aangenomen houding, is het medestemmen regt eene groote bres geschoten. Gedwongen, trad het bestuur toe, doch gaf daarbij zijne spijt over het verlies te kennen.

De gouverneurs mogen zich thans al van het medestemmen onthouden, waar het benoemingen of voordrachten van personen geldt, — nog steeds gelooven zij zich gerechtigd om mede te stemmen, wanneer de provinciale staten hunne bevoegdheid over de zaken, welke de grondwet aan hen ter regeling plaatsen, oefenen. Niet alle gouverneurs maken daarvan een spaarzaam en goed gebruik. De geschiedenis van het Geldersche polder-reglement geeft er een voorbeeld van.

Om dat reglement, vergeleken met art. 220 der Grondwet, heeft de heer van Gelderland het advies van den Landschen hoogleeraar THORBECKE gevraagd, die dat in druk gegeven heeft (2).

In de geschiedenis van het ontstaan van dat polder-reglement, waarbij de eene onregelmatigheid na de andere heegaan is, behoort ook, dat het ontwerp op den 2den juli 1825 door den gouverneur aan de staten voorgelegd, op den 7den oktober daaraanvolgende, met dertig stemmen, die des gouverneurs medestemmen begrepen, tegen dat ontwerp werd aangenomen. Van de provinciale staten werden zich negen en twintig voor en dertig tegen dat ontwerp, hetwelk door de dubbele stem des gouverneurs aangenomen heette. Hij, die geen lid der provinciale vertegenwoordiging was, stemde mede, alsof hij dit was. Terwijl de grondwet in artikel 141 (thans 142) tot de besluiten der provinciale staten volstrekte meerderheid van stemmen eischt, werd hier een besluit, zelfs wanneer men de stem des gouverneurs medestelt, bij volkomen gelijkheid van stemmen genomen.

De heer THORBECKE wijst ook het ongerijmde, het onwettige van dergelyk stemregt der gouverneurs aan. Onder de gronden, welke hij daarbij aanvoert, zijn geheel nieuwe. Wij deelen ze mede, hopende, dat zij zullen medewerken tot het doen ophouden van een misbruik, dat alleen uit eene gebrekkige en onaanwakkerrige kennis onzer constitutionele gesteldheid ontstaan kon.

Het ambt van den gouverneur, zegt de heer THORBECKE, verbiedt hem volstrekt als lid der provinciale vertegenwoordiging te handelen. »Hij kan de eigenlijke bestemming, den hoofdplicht der leden niet vervullen. Zij zijn orgaan van het pro-

vinciale huishouden; hij is orgaan van het algemeene gouvernement. Zij moeten stemmen elk uitsluitend naar zijne overtuiging en zonder rugge-spraak. De commissaris des konings mist deze vrijheid. Hij is gebonden door koninklijke bevelen; zijne stem is niet zijn eigen, niet die van een lid, maar van een hooger gezag. Zoo eenige bediening door de wet onbestaanbaar met het lidmaatschap der staten moet worden verklaard, »het is, dankt mij, die van den commissaris der kroon.»

Om verbindende kracht te hebben, behoeven de provinciale reglementen de goedkeuring des konings, die ook de besluiten der staten, welke met de algemeene wetten of het algemeen belang strijden, schorsen en buiten werking stellen kan. Met regt vraagt de heer THORBECKE hier, of de koninklijke goedkeuring bij besluiten, welke hun aanwezig aan de stem van den koninklijken commissaris schuldig zijn, wel iets dan een ijdele vorm zoude wezen, en of het met het koninklijk regt van schorsing strookt, dat de gouverneur eerst overstemd worden en dan verbieden zal; eerst vruchteloos neen zal zeggen, en dan bij magte zijn om de uitvoering van het besluit te stuiten.

De hoofdgrond van den hoogleeraar tegen het stemregt der gouverneurs is geheel nieuw: hij is: »de gouverneur kan, juist omdat hij voorzitter is, geene bevoegdheid tot stemmen hebben.» Hierdoor wordt in eens de bodem ingeslagen aan de gewone redeneringen, waarmede men dat stemregt der gouverneurs verdedigd heeft, als een natuurlijk gevolg van het voorzitterschap. Als lid kan men eene stem hebben, als voorzitter geene. »Deze heeft, in »zooverre hij voorzitter is, over het onderwerp der »raadpleging geen individueel gevoelen. Om er »een te openbaren, verlaat hij regtens den voor- »zittersstoel. Voorzitten sluit stemmen uit.»

De gouverneurs dus, welke volgens de grondwet voorzitten in de provinciale staten-vergaderingen, kunnen als zoodatig nimmer eene stem uitbrengen, dewijl het eene het andere uitsluit. Om dit te kunnen doen, zouden zij eerst leden der vergadering behooren te zijn en hunnen voorzitterszetel zoo lang moeten verlaten. Niet een der tegenwoordige gouverneurs is lid der staten van eenige provincie en kan dus medestemmen. Hij behoort dit ook niet te zijn, want werkelijk is de eene betrekking met de andere onbestaanbaar.

Dat het zich toeigenen eener dubbele stem volstrekt ongeoorloofd is, volgt uit het vorige. Hoe zal de gouverneur, die zelfs niet eene stem heeft, er zich twee kunnen toekennen. Het is daarenboven in lijnregte tegenspraak met de bepaling der grondwet, die tot het nemen van een besluit volstrekte meerderheid, dat is, een meer dan de helft eischt.

Tegen deze gronden valt niets meer in te brengen. Even weinig kan de gouverneur bij de provinciale wetgeving medestemmen, als hij dit doen mag wanneer de staten als kies-collegie werkzaam zijn. Waarom zoude het bestuur dan ook dit regt niet uit de instellingen der gouverneurs schrappen? Het heeft geen belang bij zijn behoud. Ter

voorkoming dat het algemeen belang wijke voor het provinciaal, heeft de grondwet genoegzaam gezorgd, door de goedkeuring des konings te vereischen en aan dezen de bevoegdheid tot schorsing buiten werking stellen te geven. De heer THORBECKE zegt daaromtrent: »In geen geval kan de kroon »bevoegd zijn om den commissaris stem te geven »of niet te geven naar welken wille. Doch, »der grondwet twijfelachtig, de kroon moest, ge- »loof ik, het stemregt niet willen. De onpartij- »digheid van stand van den commissaris, de ondub- »belzinnigheid zijner betrekking tot de vergadering »is er mede gemoeid. Het meent een ongelijk- »soortig element in de provinciale vertegenwoor- »diging, wier toon zuiver tot het oor des konings »moet komen.»

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

Konstantinopel, 28 dec. De Engelsche Anti-Corn-law-Association had ook aan den reis-effendi al hare documenten gezonden, met verzoek dezelve aan den sultan ter inzage te overhandigen. Men verhaalt, dat Sarim-bey, toen deze stukken aangekomen waren, juist den heer Pisani bij zich had, den eersten dragoman van het Engelsche gezantschap, welke door sir Stratford Canning tot hem hem gezonden was wegens de Syrische kwestie, en voornamelijk wegens de verandering van het woord kaimakan in vorst. De heer Pisani zette nu aan Sarim-bey, in eenen pathetischen dragomanstoon, breed uiteen welke sympathien geheel Europa, en vooral Engeland, voor de ongelukkige christenen van den Libanon bezielden. Sarim-bey liet hem bedaard uitspreken, en verzekerde hem, toen, als naar gewoonte, dat de hogge Portie er rijpelijk zou overwegen. Na eene pauze van een half uur, kwam hij zich toen, met de hem eigene gewichtige tronie, waaruit men den schelm herkennen kan (Sarim-bey is een der sluwste oud-Turken) tot den heer Pisani, en zeide hem, dat aan de Portie zeer gewichtige documenten uit Londen waren toegezonden; hij deelde hem kortelijk den inhoud mede en besloot met de opmerking, dat de sultan van zijne zijde de grootste sympathie voor het, in die papieren als hoogst ongelukkig afgechilderde volk van Engeland betuigde, en in de grootmoedigheid van zijn hart wenschte, dat de een einde wierd gemaakt aan het lijden van een volk, dat zijne bewondering en deelneming zoo zeer opwekte. De heer Pisani, geheel overbluft, nam terstond zijnen hoed, en trok af. Onderweg schoot hem, wellicht het oude spreekwoord te binnen: »Veeg eerst uwen eigen weg schoon, voor gij met dien van uwen buurman begint.» (L. A. Z.)

RUSLAND.

Petersburg, 30 jan. Onze dagbladen hebben thans een uitvoerig officieel verslag over het verongelukkig van het oorlogschip Ingemannland, aan de Noorweegsche kust. De kapitein en manschap zijn, ten gevolge van een daaromtrent plaats gehad onderzoek, van alle schuld vrijgesproken. Van de bemanning zijn, volgens dit verslag, 503 personen gered en 389 om het leven gekomen.

ZWITSERLAND.

Van de Reuss, 31 jan. Zoo even ontvingen wij hier de tijding, dat de nieuwe staatsregeling voor het kanton Tessin met eene groote meerderheid is verwor-

(1) Arnhemse Courant van 1 december 1842.

(2) Mededeeling van een lid der staten van Gelderland, over het medestemmen der gouverneurs, uit artikel 220 der grondwet, door den heer P. H. VAN DEN HEUVEL, 1843.

pen. Dit is eene aanzienlijke nederlaag voor de radicalen partij. Den 8sten dezer heeft de stemming plaats gevonden; slechts de steden van het kanton stemden met de regering voor de aanneming. De landgemeenten bijna eenparig voor de verwerping.

OOSTENRIJK.

Wenen, 8 jan. Het dagblad van den Oostenrijkschen Lloyd maakt bekend, dat het besluit van de kamer van koophandel te Triëst, om eene commissie naar de Rode zee en Oostindië te zenden, ten einde de voordeelen te onderzoeken, welke eene regtstreeksche handelsverbinding over Egypte zou kunnen opleveren, spoedig ter uitvoering zal worden gebracht. De eenige hinderpaal was, dat men nog geen genoegzaam aantal geschikte mannen hiertoe gevonden had; derhalve roept de kamer al degenen op, die kennis van den wereldhandel bezitten, en deze commissie zouden willen vergezellen.

FRANKRIJK.

Parijs, 28 jan. Eene commissie, uit leden der twee Kamers zamengesteld, om over het plan tot afschaffing van den slavenhandel te raadplegen, is heden, onder voorzitting van den hertog de Broglie, vergaderd geweest, waarbij ook verscheiden personen tegenwoordig waren, die niet tot de wetgevende vergadering behooren.

Men maakt de opmerking, dat die Kamer nog nooit zoo lang als ditmaal gewacht heeft, met de discussiën over het adres in antwoord op de troonrede aan te vangen.

Het concept-adres der Gedeputeerden zal eene zinsnede wegens het regt van onderzoek bevatten, niettegenstaande de groote meerderheid der commissie tot de behoudende partij behoort. Overmorgen zal in die commissie de lezing van dat concept-adres door den rapporteur geschieden, en de Kamer denklijk tegen zaterdag bijeengeroepen worden, om daarvan kennis te nemen. Heden is het verslag, aangaande het wetsontwerp tot definitieve regeling van het budget over 1840, waaromtrent de vorige Kamer tot geen besluit had kunnen komen, aan de leden rondgedeeld. Het behelst geene verandering, dan de reductie van ongeveer 5000 franken op de uitgaven.

Al de afdelingen der Kamer, met uitzondering der eerste, hebben haare commissarissen tot onderzoek van het wetsontwerp betreffende de stokers benoemd. De voorbereidene beraadslagingen daarover zijn gisteren in die afdelingen voortgezet. Reeds voor de negende maal sedert het jaar 1832 wordt de beslissing van dit moeilijk vraagstuk van de volksvertegenwoordigers verlangd. Naar het zich thans laat aanzien, zal de meerderheid zich weder tegen alle dwangmaatregelen verklaren. Blijkbaar zijn de leden van het ministerie zelf het onderling daarover eenens, zoo als men onder anderen, uit eene hevige discussie in de afdeling der Tweede Kamer, tusschen den heer Duchatel, minister van binnenlandsche zaken, die het ontwerp goedkeurde, en den minister van justitie, Martin du Nord, die zich daarmede niet kon verenigen, heeft kunnen opmerken.

Het is niet onwaarschijnlijk dat een middelweg zal ingesteld worden, om de bewoners der zeehavens te gunstiger te komen; zonder dezen tak van binnenlandsche nijverheid, die tot eene zoo aanmerkelijke uitbreiding gekomen is, geheel te vernietigen.

Omtrent de expeditie van den generaal Changarnier, naar de omstreken van Tenez, verzoekt men de volgende nadere bijzonderheden:

Na eenen dag van de brug der Mina te hebben doorgebragt, heeft genoemde generaal zich, den 22sten dezer, naar de overzijde van den Chelif begeven, om het grondgebied van Dahra binnen te trekken en naar Tenez te marcheren. Op zijnen togt heeft hij de onderwerping van alle stammen, zonder uitzondering, verkregen. Zijn voornemen was eenigen tijd te Tenez te blijven, maar dewijl hij geen genoegzamen voorraad, tot vervulling van de behoeften der kavallerie, vond, is hij den 28sten, langs den zee kant, naar Cherchell getrokken, waar de kolonne, den 2den dezer, in goeden staat aangekomen is. Deze expeditie, midden van den winter, strekt den bevelhebber tot groote eer, en heeft de onderwerping van dit gedeelte van Afrika aanmerkelijk bevorderd.

Ook de hertog van Aumale en de gouverneur-generaal Bugeaud zijn, met het expeditie-leger, den 6den dezer te Algiers wedergekeerd.

Volgens gemaakte berekening, is de Europeasche bevolking van Algerië gedurende het afgelopen jaar 1842 met ongeveer negenduizend zielen vermeerderd.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 19 jan. Z. M. heeft benoemd tot leden en secundi van het provinciaal kerkbestuur van Utrecht, en missiën tot presides en assessoren der classikale besturen, waarvoor zij verkozen zijn, de navolgende heeren:

Voor de classis van Wijk: Tot lid, den heer H. A. van der Ven, predikant te Driebergen, tot secundus, den heer F. P. J. Boonacker, predikant te Leersum; — als provincialen ouderling: tot lid, den heer J. G. Schelbrink, lid van den raad en oud-ouderling te Rhenen; tot secundus, den heer P. H. Roghair, stedelijken ontvanger en ouderling te Rhenen.

Voorts heeft Z. M. benoemd tot leden der classikale besturen, enz., en derzelver secundi:

Voor de classis van Utrecht: Tot lid, den heer J. W. van Rijswijk, predikant te Harmelen, tot secundus, den heer R. Rodenburgh Mentz, predikant te Utrecht; tot lid, den heer M. B. Romerij, predikant te Montfoort, tot secundus, den heer D. de Bonvoust Beeckman, predikant te Utrecht; tot lid, den heer J. Sanderson, ouderling te Utrecht, tot secundus, den heer N. de Graaf, notaris en ouderling te Utrecht.

Voor de classis van Amersfoort: Tot lid, den heer A. A. C. Bonnet, predikant te Zoest, tot secundus, den heer J. W. Middeldburg, predikant te Maartensdijk; tot lid, den heer J. E. Dibbets, ouderling te Amersfoort, tot secundus, den heer G. Hondius Gz., wethouder en ouderling te Amersfoort;

Voor de classis van Wijk: Tot lid, den heer H. Gann Dun, predikant te Veenendaal, tot secundus, den heer W. F. de Leu, predikant te Werkhoven; tot lid, den heer G. de Ridder, lid van den raad, oud-ouderling te Wijk, tot secundus, den heer J. Ramond, lid van den raad en ouderling te Rhenen; en tot secundus van den opgetreden geëmmitteerde J. Ruijs, den heer J. van der Ven, predikant te Odijk.

TWEDEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van 19 januari.

In deze zitting zijn ingekomen vijf verzoekschriften; als: 1o. van de heeren *Carp en Comp.* en andere kooplieden en zeehandelaren te Amsterdam, die hunne bedenkingen voordragen tegen het ontwerp van wet houdende het traktaat, tusschen Nederland en België gesloten (gisteren reeds medegedeeld); 2o. van de kamer van koophandel en fabrieken te Venlo, die almede hare bezwaren inlevert tegen het aanhangige traktaat, voor zoo veel de scheepvaart op de Maas betreft; 3o. van veenlieden en ingelanden van den Noordpolder enz. in Vriesland, die hunne bedenkingen voordragen tegen den bestaanden accijns op den turf; 4o. van de *Vries* en andere gepatenteerde schippers te Amsterdam, die de noodzakelijkheid aantoonen eener herziening van de bestaande verordeningen, nopens de veer- en andere beurtschepen; en 5o. van eenen officier van gezondheid te Nenzen, provincie Zeeland, die zich beklagt, dat hij te vergeefs verzoekt heeft, dat hem een eervol ontslag uit de militaire dienst verleend werd.

Al de ingekomene verzoekschriften worden in handen der daartoe bestemde commissie gesteld, die verslag doet:

I. Bij monde van den heer *Scheers van Harentarspel*, op een adres van *H. F. C. de Grewe*, voormalig kapitein der artillerie, te Dordrecht, die der Kamer verzocht, dat hem vergunning verleend worde, om, ingevolge artikel 175, laatste gedeelte der grondwet, Z. Exc. den directeur-generaal van oorlog, wegens misbruik van gezag enz., voor den Hoogen Raad te vervolgen. In dat adres wordt door den requestraat, onder anderen, betoogd, dat hij in de dienst steeds de goedkeuring zijner superieuren heeft mogen verkrijgen; dat hij met welwillende goedkeuring werd behandeld; dat er langzamerhand eene verwijdering ontstaan is, waarvan de oorzaak of de aanleiding hem steeds een raadsel is gebleven; dat hij vernomen had, dat men hem van verregaande dronkenschap had beticht; dat hij zich daarop tot handhaving zijner eer, bij herhaling tot het militaire bestuur had gewend; dat hij echter nooit eenig antwoord bekwaam; dat hij eenklaps van Venlo naar Maastricht verplaatst werd; dat hij kort daarna uit de militaire dienst ontslagen werd, zonder dat hem eenige reden, die daartoe bevoegen had, werd kenbaar gemaakt; dat hij onafgebroken verzocht had, dat hem die redenen, of wel de geheime rapporten, waarvan hij het slagtoffer was, of

wel de beschuldigingen, die men tegen hem had gebragt, zouden worden medegedeeld; doch dat al zijne verzoek- en smeekschriften, hetzij aan Z. M. hetzij aan den directeur-generaal van oorlog, zijn gewezen van de hand, en men hem eenvoudig kennis gaf, dat er geene termen bestonden, om op hem eenmaal door den koning genomen besluit terug te komen. In dien stand van zaken heeft hij zich gedrongen gevoeld, het uiterste middel te wagen en zich, tot bekoming van regt, tot de Kamer te wenden. Hij zou dien uitersten stap welligt nog nagelaten hebben, ware het niet, dat het hem bekend geworden was, dat men vermoedde, dat hij, in geldzaken, eene valsche handteekening zou hebben gebruikt. Nu ziet hij zich, tot redding van zijne eer en goeden naam gedrongen, het uiterste middel te beproeven. Hij verzoekt den directeur-generaal, dat Z. Exc. op eene verregaande wijze zijne magt zou hebben misbruikt; dat hij hem onttrokken heeft aan den regter, dien de wet hem zou toekennen; dat men hem, bij wijze van straf, op geene eervolle wijze heeft ontslagen; en dat men hem onkundig gelaten heeft van de misdaad, die hem ten laste gelegd wordt; hij meent, dat Z. Exc. de gevolgen op zich nemen moet, die uit zijne onregmatige en ongrondwettige handelingen mogten voortvloeijen. Hij grondt zijn verzoek op de artikelen 75, 76, 165, 175 en 176 der grondwet. De commissie is van oordeel, dat, volgens de beginselen aangenomen bij artikel 318 en volgende van het wetboek van strafvordering, het uitsluitend tot de bevoegdheid van den procureur-generaal bij den Hoogen Raad behoort, om dardanig verzoek, tot vervolging van eenen minister, aan de Tweede Kamer te doen. Dienavolgens wordt besloten, nopens dit verzoekschrift over te gaan tot de orde van den dag.

II. Bij monde van den heer *Roos van Hangelanden*; 1o. Op een adres van den heer *G. van der Tuuk*, te Haarlem, die eenige financiële ontwerpen en beschouwingen aan de vergadering mededeelt; en 2o. op dat van *W. H. Hendriksen*, oud-pastoor, die eenige stukken mededeelt, nopens zijn adres, ingediend den 15den november 1842, betrekkelijk het regt van donatie; — ter griffie.

III. Bij monde van den heer *Menso*; 1o. op een adres van het gemeente-bestuur van Ittervoort, hertogdom Limburg, dat zijne bezwaren doet kennen tegen de grensscheiding, zoo als die bepaald is in het traktaat van 5 augustus 1839, en verzending van een afschrift van dit rekest aan Z. Exc. den minister van buitenlandsche zaken. 2o. Op een adres van *S. de L. E. van Dredt*, te Utrecht, die eene teekening aanbiedt en die zich bereid verklaart, om onderrigt te geven tot het maken van eene stoortboot van 3600 paardenkrachten, waarmede het jaarlijks meer in 24 maanden zou kunnen worden droog gemaakt. — Dit verzoekschrift wordt, zoo wel wegens den vorm als den inhoud, ter zijde gelagd.

's Gravenhage, 20 jan. Heden is, nopens de ongesteldheid des konings, uitgegeven het volgende gunstige bulletin:

» De toestand van Z. M. den koning, zeer gunstig zijnde, zal er verder geen bericht worden gegeven. (Get.) *Everard. — Beckers.*

— De afdelingen van de Tweede Kamer zijn heden vergaderd geweest, om het aanhangige wetsontwerp betreffende de zaken der maatschappij van weldadigheid, te onderzoeken. Daarna is de centrale afdeling bijeengekomen.

Mengelwerk.

De bedelaars in Engeland.

De bedelarij, die verschrikkelijke plaag, welke Engeland met de ijsselijkste rampen bedreigt, verschilt zeer wezenlijk van het pauperismus. De Engelsche wet belooft en verzekert ondersteuning aan de armen, dat is aan de werkelijk behoeftigen, kranken en gebrekkigen; maar zij legt zware straffen aan allen op, die door de agenten van het openbaar gezag op bedelarij betrapt worden. Deze strengheid is evenwel bijna geheel nutteloos: in plaats van te verminderen neemt het getal bedelaars met iedereen dag in eene schrikwekkende evenredigheid toe. Te vergeefs heeft men getracht de bepalingen der *vagrant act* of wet op de landlooperij, om hen toe te passen, te vergeefs heeft men op alle punten des rijks werkhuizen opgericht; het kwaad is steeds toegenomen; zoo men zich met het gemeenschappelijk huus, zal het weder ongeneesbaar worden.

De bedelarij in hare verschillende gedaanten wil dekken, naar hare oorzaken zoeken, het snelle toe-

aan daarvan onder de algemeene aandacht brengen, — is alles, wat wij heden trachten zullen te doen, — zorg om het uit te roeijen, voor anderen overlappende (over) vervulde zijne plaats, de wachter, die van den toren de alarmklok luidt, is niet belast met het blusschen van den brand. —

Wanneer men van de bedelarij spreekt, moet men andere eene hoofdfonderscheiding maken. — behoort de bedelaars in twee groote klassen te onderscheiden; namelijk 1o. de bedelaars van beroep, en 2o. de tijdelijke of toevallige bedelaars; of met andere woorden de bedelarij uit luiheid en die uit behoefte. —

De eerste klasse vergoing en medelijden verdient, zoo veel belangstelling verdient, de tweede. Op die van de eerste klasse willen wij alleen ons oogenblik trekken. Maar, ten einde ons wel te doen, zullen wij eerst eenige voorbeelden van toevallige bedelarij opnoemen.

Eerste voorbeeld. Een weter van Spitalfields wint om zich zeyen en zijn huisgezin in het leven te houden met slappe thee, aardappelen en koud water. Wanneer hij sterft, drie of vier kinderen, geboort al te dikwijls gebeurt, nalatende, wat wordt van zijn ongelukkige weduwe? Eenige bekleedde een gedeelte van haar huisraad en hare kleederen, ten einde haren man te kunnen laten begraven. Eenige dagen na deze treurige plegtigheid wordt een harer kinderen ziek: verpligt te passen, kan zij niet werken. Hare twee andere kinderen zijn nog te jong om iets te verdienen. spoedig zijn hare geringe hulpmiddelen uitgeput. Haar huishoofd vordert zijn huurprijs; eindelijk moet zij naar de wachters, laat hij het laatste huisraad, dat zij nog gehouden had, in beslag nemen en verveulen. Wat zal zij nu, zonder eenigen levensvoorraad, zonder geld om dien zich te verschaffen, zonder brandstof om zich te verwarmen, zonder bed om te neder te leggen met hare drie zieke en van honger sterfende kinderen, in deze vochtige en van honger geheel ontbloote kamer, welke zoo vele treurige herinneringen bij haar wekt, uitgrigten? Zal zij eenige vrienden gaan afsmeeken in een dorp, dat van haren geboorteplaats verre is, en dat de armen wel het grondgebied van iedere parochie hebben doen verlaten? Maar zoodra zij over den drempel getreden is, wordt zij van hare kinderen gescheiden; zij moet hen te zeer om ze te kunnen verlaten. Zij aarzelt ook geen oogenblik om een ander besluit te nemen. Zij wordt bedelaarster, niet voor altijd maar slechts voor eenige weken, somtijds zelfs voor eenige maanden, tot dat zij het dorp bereikt heeft, waar zij bloedverwanten en vrienden hoopt aan te treffen en door arbeid, in haar onderhoud hoopt te voorzien. Zij vertrekt dus, alleen, te voet, een harer kinderen op den rug en de beide anderen voortslepende. O! in dit wereld, welke op haar gezigt het hoofd omdraaijen, haren toestand kende, en getwijfeld zou hij zich haasten om haar de hulp te verlenen waaraan zij zoo groote behoefte heeft. Helaas! men weet, niemand wil weten, dat haar geen enkele beta broods overblijft, om tusschen hare drie kinderen te verdeelen. Berst durft zij de handen niet uit te steken; zij gaat, zonder te bedelen, zoo vervoert al hare uitgeputte krachten haar toestaan te gaan. Maar spoedig rangen hare kinderen aan te vresen en vragen haar om eten; zij zelve gevoelt (ijsselijk gevoel) dat zij honger heeft, en dat zij haar leven bewaren moet ten einde dat van hare kinderen te redden. Het oogen vol tranen, met bleke en vermagerde wang, welke de schaamte met eenen bloes bedekt, met wankelende treden besluit zij eindelijk ter almans van het algemeen medelijden eene geringe ondersteuning af te smeeken; haar ziende, zoude men denken, dat zij eene misdaad ging begaan. Wee haar, hoe een agent van politie haar ontdekt! Hij neemt haar gevangen en sleept haar voor eenen register, die, onverschilliker, zich vergenoegt, met haar een streng verwijt te doen en in naam der wet, onder bedreiging eener langdurige gevangenis, te vermanen om weder te bedelen. Ten einde hare vrijheid te verkrijgen, beleeft de arme vrouw alles wat men van haar eischt: maar het zal haar onmogelijk zijn dien eed te houden. Hoe zoude zij leven, zoo zij de wachters der dorp, welke zij doorstreeft, niet om eene aalmoes vroeg? Zoo sleept zij zich ettelijk voort, tot dat zij het einde harer reis bereikt, met lompen bedekt, ten jaren veronderd; geheel onbekend. Gedurende hare gansche reis heeft zij niet eenen danken. Dit is geen zeldzaam voorkomend

geval; dergelijke voorbeelden komen in Engeland dagelijks voor.

Tweede voorbeeld. Een boerenarbeider woont met zijne vrouw en zes kinderen in Buckinghamshire, in eene kleine hut; des nachts verbrandt deze met al wat er in is, hare ongelukkige bewoners hebben zelfs niet eenige lompen kunnen redden om er zich mede te bedekken. De eigenaar, woedend en hèn van deze ramp beschuldigende, weigert hen te helpen; alleen de armen beklagen hen, maar wat kunnen de armen voor hen doen? Zij hebben geen ander redmiddel meer dan om eene schuilplaats te gaan zoeken om het werkhuis; dit is het algemeen gevoelen. Maar zij, zij willen niet dervwaarts gaan, door hunne bureu in eene schaar opgenomen, ontvangen zij van het algemeene medelijden versleten kleedingstukken, en zij begeren zich van deur tot deur, eenige giften in geld afsmeekende, ten einde ander huisraad te kunnen koopen en in eene nieuwe woning een onafhankelijk leven te kunnen leiden. Gedurende eenigen tijd hebben zij aldus van de opbrengsten hunner bedelarij geleefd.

Derde voorbeeld. Een arbeider en zijne vrouw worden uit de fabriek, in welke zij werkten, weggezonden; dewijl de eigenaar in staat van faillissement vervalt. Slechts sedert weinige maanden in die strek gekomen, hebben zij nog niets in de spaarbank kunnen brengen. Zullen zij nu, van werk beroofd, zonder eenig hulpmiddel, er toe besluiten om gebruik te maken van het voordeel, dat het werkhuis aanbiedt? Geenszins; zij verkoopen alles wat zij bezitten, betalen hunne huishoofd en andere kleine schulden. Na aldus alles afbetaald te hebben, begeven zij zich met de weinige schellingen, welke hun overblijven, op weg, ten einde elders naar werk te zoeken. Langen tijd moeten zij van stad tot stad, van dorp tot dorp voorttrekken, wanneer zij eindelijk eene fabriek vinden, waarmen hun werk verschaffen wil, hebben zij het driedubbel verteerd. Hoe hebben zij dit verkregen? Door te bedelen.

Vierde voorbeeld. Een ander arbeider valt en breekt zijn been; hij had eenen kleinen spaarpenning, maar zijne ziekte duurt lang en de kosten, welke zij veroorzaakt, hebben die weinige geheel verteerd. Na de uitputting van het door hem bespaarde, beleeft de ongelukkige langzamerhand al zijn huisraad en al zijne kleederen, tot dat ten laatste hem niets dan zijn bed overblijft. Ga naar het werkhuis, zeggen zijne bureu hem; maar hij, hij wil zich niet vermengen met al de wezens, welke gewoonlijk dergelijke instellingen bevolken; hij wil liever, zoo lang zijne gezondheid niet hersteld is, zijn leven aan het algemeene medelijden te danken hebben: zijne vrouw en kinderen gaan van huis tot huis hulp smeeken voor hunnen zieken man, en vader.

Deze voorbeelden zullen voldoende zijn: wij zouden, er een grooter aantal van kunnen geven en er vooral treffender en treuriger kennen uitkiezen, want wij kennen niet dat te veel den ellendigen toestand der armen in Engeland; maar voor het oogenblik zullen wij niets anders zeggen, dan dat al onze groote wegen met eene ontelbare menigte van menschen bedekt zijn, die, gedurende eenige dagen, eene week of zelfs eene maand, van aalmoesen leven en niet met de eigenlijke bedelaars van beroep (beggars) moeten verwisseld worden.

Men moet zichter niet bedriegen, er zijn nog andere klassen van tijdelijke bedelaars, op welke wij de algemeene aandacht willen vestigen. Zoo wemalen onze zuidelijke landbouwende graafschappen van Iersche boeren, die in Engeland, gedurende het inzamelen van het hooi, boonen, koren en hooi, arbeid komen zoeken, en die gedurende den tijd van de eene inzameling tot de andere het behoud van hun leven bijna geheel aan het algemeene medelijden te danken hebben. Het geld, dat zij door hunnen arbeid gewonnen hebben, bewaren zij zorgvuldig voor hunne terugreis. Is het weder dragelijk, dan slapen zij in schuren, vier heggens hen tegen den wind beschermen; alleen dan, wanneer de dag voordelig geweest is of het stortregent, besluiten zij er toe, om den nacht in eene dier openbare strigtingen, in welke gewoonlijk de bedelaars hunnen intrek nemen, door te brengen.

Ierland zendt ons ook jaarlijks een zeker aantal falsch arbeiders, welke met hen de noordelijke provinciën overstroomden, overtuigt daar werk en hoog loon te zullen vinden. Deze ongelukkigen worden spoedig de slagoffers hunner te groote ligtgeloozigheid; waar zij zich ook vertoonden, zien zij zich met versmading behandeld. Zij hebben ondertusschen

honger en willen nog niet sterven; zij bedelen dus. Men heeft hun arbeid geweigerd; men moet hun hulp verschaffen. Er zijn daarenboven geen ombeschaauder, geen lastiger, geen bekwaamer en geens zekerder van te zullen slagen dan de Iersche bedelaars; zij kunnen lagchen en weenen naar goedvinden, dansen, zingen, allerlei bewijzen van kracht en behendigheid geven; op eene verbazende wijze verdragen zij allerlei ontberingen; zeldzaam komen zij van gebrek om, ten naauwerhoef staat dit hunne gezondheid. Zij zijn zoo zonderling en zoo volhardend, dat zij altijd eindigen, met te verkrijgen hetgeen zij verlangden. Het zij zij hen in de schoone dorpen van Buckinghamshire of Berkshire, in het midden der woeste streken van het graafschap Sussex, of langs de kustten over Frankrijk ontmoet, altijd keeren zij naar Ierland terug. Inderdaad gaat verre weg het grootste deel van hunne na huane reis naar Engeland volbragt te hebben den winter in de Iersche werkhuisen doorbrengen.

(Vervolg hierna.)

Ingezonden stukken.

Een paar bedenkingen op het ontwerp van wet op het regt van zegel.

Bij het lezen van het ontwerp van wet op het regt van zegel, zijn mij een paar bedenkingen voorgekomen, welke ik hierbij aan U. Ed. dagblad mededeel, met het verzoek om dezelve te willen plaatsen, wanneer daartoe gelegenheid is.

Dit de praemissen der wet blijkt, dat men, zoo in het belang der ingezetenen als in dat der schatkist, die verbeteringen wil daarstellen, waarvan de ontdekking, de doelmatigheid heeft aangetoond. Aan dit principe dienen de bijzondere bepalingen der wet onderschikt te zijn, zoo men dit voorgestelde doel zal bereiken; en wanneer men, na enkele bepalingen van het ontwerp, aan dit beginsel toetst, komt het mij voor, dat hetzelfde niet overal is in het oog gehouden, en wel voornamelijk in de volgende artikelen.

10. Art. 15, laatste alinea, bepaalt, dat de minuten van notarissen en de processen-verbaal van verkoop van roerende goederen, door griffiers en deurwaarders, moeten worden geschreven met 25 regels van 12 letters op elke bladzijde. Deze bepaling is zeker in het belang der schatkist, maar bezit niet tevens het voordeel van in het belang der ingezetenen te zijn. — Immers, hoe drukkend wordt niet deze bepaling, wanneer men bedenkt, welk een groot aantal zegels voor dergelijke acten, op die wijze geschreven, benodigd zullen zijn, bij elke verkopping van roerende goederen, waarbij elk voorwerp afzonderlijk moet beschreven worden en de namen der koopers en borgens enz. moeten worden vermeld, zal men, ten aandeels des boedels, een onnoemelijk getal zegels noodeloos volschrijven; — bij elk boeren-erfhuus, waarbij een paar koeijen, eenige werktuigen van den landbouw en eenig roerend goed van geringe waarde wordt verkocht, zal men eene menigte zegels verbruiken, en, op die wijze, den verkoop van eenen, soms schameel inkoop met ongehoorde kosten van zegels bezwaren. — Inventarissen, boedelscheidingen, enz. zullen ook deelen van zegels vermenen, en dat alles ten nadeels van boedels, waarin menigmaal minderjarige zijn gainteresseert. Hier wordt dus, enkel het belang der schatkist beoogd, zonder dat er op het belang der ingezetenen tevens wordt gelet; en ofschoon in de memorie van toelichting wordt gezegd, dat het voordeel voor de ingezetenen, hetwelk door deze bepaling ontstaat, gelegen zal zijn in de meerdere duidelijkheid en leesbaarheid der acten, geloof ik echter, dat deze beide voordeelen daardoor op geene merkbare wijze zullen worden bevorderd; immers de ambtenaar, wiens schrift onduidelijk is, zal door deze verordening niet duidelijker leeren schrijven, en het gevolg derzelve zal niet zijn, dat de ambtenaar in zijn schrift eene grotere letter aanneemt; maar wel, dat hij de regels met grotere tusschenruimten, en door meerder witruimte over te laten, op zijne bladzijden zal plaatsen.

20. Art. 27, no. 20, bepaalt, dat de audientie-bladen, gehouden bij de kanton-gerechten, arrondissement-regterbanken, provinciale hoven, alsmede de registers ter griffien van voormelde regterlijke collegien, van het zegel zullen worden vrijgesteld. — Deze bepaling is noch in het belang der ingezetenen, noch in dat der schatkist; want, wat haat het iemand, die een proces moet voeren en daardoor genoopt is om, alvorens proces-stukken te laten zegelen, registreren, enz. die zijne dagvaardingen, procureurstelling, conclusie, in een woord, al de schrifturen, welke dienen moeten om zijn proces te vervolgen, op zegel moet doen schrijven, en de meesten derzelve doen registreren; die verget, van alle acten, copien of expedien op zegel en geregistreerd moet ligen, waar hij die noodig heeft, die bij een proces, zegel- en registratie-regten onder

leken vorm en elke benaming moet betalen; wat baart het hem, zeg ik, dat hij van een of twee zegels voor het audientie-blad verschoond worde, en op al die kosten, 62 cents of hoogstens f 1,25 zal uitwinnen? Wat baart het iemand, die eene acte ter griffie passeert, van welke hij toch griffie- en registratie-regt moet betalen, dat hij de niet noemenswaardige kosten van één zegel profiteert? — En intusschen bedraagt het getal zegels, op die wijze bij de regterlijke collegiën verbruikt wordende, over het geheele rijk, nog al eene aanmerkelijke som. De schatkist werpt derhalve door deze bepaling een voordeel weg, zonder dat in het minst het drukkende der belasting voor de ingezetenen wordt verminderd. Immers het algemeen heeft geen belang bij deze vrijstelling; alleen hij, die in het exceptieve geval van te moeten procederen verkeert, geniet een niet noemenswaardig voordeel.

Bij deze bedenkingen komt nog eene aanmerking, wel van minder gewigt, echter niet zonder belang, namelijk, dat, door het schrijven van alle geregeltelijke acten op ongezegeld papier, de zuinigheid wellicht het gebruik van slechte papiersoorten, zoo als de handel die tegenwoordig veel oplevert, zal invoeren; terwyl, daarentegen, door het gebruik van gezegeld papier, een eenparige vorm van geregeltelijke protocollen wordt daargesteld, beter geschikt dan het ongezegeld papier, om, zoo als dat met geregeltelijke minuten het geval is, eerst een tijd lang door de handen te gaan en eindelijk als blijvende acten, waarin de regten en balansen der ingezetenen zijn weggelegd, te worden bewaard.

Ik eindige met nog eene aanmerking, welke, ofschoon geene betrekking hebbende op het ontwerp, als Belasting-wet beschouwd, echter alhier niet ongepast zal zijn. Ik bedoel de bepaling van artikel 15, voor zooverre daarbij het getal regels wordt voorgeschreven, welke elke bladzijde van eene grosse, afschrift of extract van geregeltelijke minuten moet bevatten, en ik vermeen, in het gemis van overeenstemming met de bepalingen van het tarief van justitiekosten in burgerlijke zaken, bij hetwelk de schrijflonen worden bepaald bij elke bladzijde van ten minste 28 regels en 14 lettergrepen per regel, eene onnaauwkeurigheid te zien, welke niet anders dan tot verwarring bij het berekenen van kosten kan leiden. Ik heb gemeend met deze regelen eenige bescheiden aanmerkingen voor te dragen, welke mij voorkwamen in het belang der zake dienstig te kunnen zijn.

Burgerlijke Stand.

TE ARNHEM:

Van 13 tot en met 19 januari.

Gehuwd: J. C. Schwartz met J. Vrijheid. — M. van Roosmalen met H. S. Kautz.

Bevallen: J. C. J. van Baal, geb. Beenen, D. — G. B. Geeritzen, geb. Taats, D. — M. D. van Tricht, geb. Hoogeveen, Z. — A. de Laet, geb. Meijers, D. — C. Nakke, geb. Raadsman, D. — J. B. Hoddenbach, geb. de Waal, D. — T. Keuken, geb. ter Steeg, Z. — E. Greeij, geb. Putman, Z. — M. E. te Vinkel, geb. Juta, Z. — H. Vveick, geb. Ratten, Z. — H. G. Morren, geb. Sikkink, Z. — D. VV. Ebelshauzer, geb. Klinkenberg, Z. — B. Godron, geb. Wvllke, Z. — D. L. R. Beauvallet, geb. d'Hautel, D.

Overleden: VV. de Ridder, 8 d. — B. Vventink, echtgenoot van A. ter Haar, 73 j. 1 m. — Doodgeb. D. van J. Esfeld en C. Bodt. — M. M. Caspers, weduwe van L. Gresnich, 58 j. 4 m. — G. F. Ablj, 3 j. — T. Daamen, echtgenoot van H. Berndz, 54 j. — A. G. van Lochum, 5 j. 10 m. — E. A. C. Hartemink, 7 w.

TE NIJMEGEN:

Gehuwd: J. van Gils met H. S. van der Steep. — J. Hageman met H. Rutjes.

Bevallen: C. Philipsen, geb. van der Vvedden, D. — VV. Gunterman, geb. Sohns, Z. — C. Vonk, geb. Boxelaar, Z. — J. Steer, geb. Schaaffs, D. — A. Haas, geb. Teunissen, D. — M. Groenen, geb. Verbeet, D. — E. C. van Hensbergen, geb. Teunissen, D. — E. VV. Hendriks, geb. VVillemse, D. — J. Hasselmans, geb. Gisbers, D. — C. VValraven, geb. Kivits, Z. — M. Marneef, geb. Kropman, Z. — G. J. den den Hertog, geb. Vink, D. — VV. van Leth, geb. Licfrink, Z. — A. Tervoort, geb. Kroonen, Z. — A. J. Beijerinck, geb. Abeleven, D. — C. Plamont, geb. Ritzer, D. — J. van Heunnen, geb. Janssen, Z. — J. E. des Tombe, geb. Blok, D.

Overleden: J. A. Eijkman, 39 j. — Doodgeb. D. van Reuter en J. A. Eijkman. — Doodgeb. D. van Janssen Dalen en C. Snijders. — A. H. van den Heuvel, 4 m. — M. de Klerk, 78 j. — A. M. Spar, 56 j. — G. Bekkers, 41 j. — E. Cousin, 2 j.

TE ZUTPHEN:

Gehuwd: T. Hoogen Hoevenbald met J. Albers. — J. E. de Heer met G. Oostenenk.

Bevallen: H. de Haan, geb. Dull, D. — M. A. Ketman, geb. Jansen, D. — VV. A. M. Tiernagan, geb. Sternberg, D. — H. P. Sterrenberg, geb. Kok, Z. — C. M. Heil, geb. Hoffarth, Z. — A. Goosens, geb. Harmsen, Z. — J. G. Lebbink, geb. VVeeniak, Z. — A. Heuvelink, geb. Rossel, Z. — J. Terink, geb. VVassink, D. — H. Richter, geb. Starink, D. — T. van de Graaf, geb. Oltwater, D.

Overleden: K. Burgers, 68 j. — T. J. D. van de Velde, 18 j. — P. J. Wvijns, 45 j. — H. E. Seevink, 17 j. — B. Hulscher, 72 j. — J. H. van Beek, 88 j.

TE TIEL:

Gehuwd: Geene.

Bevallen: A. van Lienden, geb. Schook, Z. — J. H. Dijkmeester, geb. Verschoor, D.

Overleden: G. Netler, 79 j. — J. van Meerten, 25 j. — J. M. van der Vvlieten, 14 d. — A. M. Lahnstein, 6 m.

Advertentien.

Getrouwd:

M. VAN ROOSMALEN,

met

SOPHIA KAUTZ,

Weduwe van J. H. HERDT.

ARNHEM, 19 Januari 1843.

Getrouwd:

JOH. VAN GILS,

Weduwnaar van M. P. LANOU.

NIJMEGEN,

den 18den Januari met H. S. VAN DER STEEN. 1843.

Eenige kennisgeving.

Aanbesteding.

BURGEMEESTER EN WETHOUDEREN DER STAD ARNHEM zijn voornemens, op Zaterdag den 28sten Januari 1843, des middags ten 12 ure, op het Raadhuis van gemelde Stad, in het openbaar aan te Besteden:

De LEVERANTIE van het BENOODIGDE HOUT tot VERBREEDING en gedeeltelijke VERNIEUWING van de Stads Rijnbrug, bestaande in: eene zeer aanzienlijke partij VUGTEN en EIKEN BRUG- EN DRAAG BALKEN, DEK-PLATEN, SLUITRIBBEN, enz.

En zulks op Conditiën, welke 6 dagen te voren op de Stedelijke Secretarie gelezen kunnen worden.

+++ De Notaris Mr. J. B. NIJHOFF zal, op den 24sten dezer, des morgens ten 11 ure, bij D. HEUFF, in de Herberg op Doorwerth, publiek verkoopen:

4 groote SCHELHEGGEN, en 19 perceelen TABAKS- of AKKERMAALS-HOUT. Alles uitbaakt in de Bosschen van de Heerlijkheid Doorwerth. Breeder bij Biljetten.

De Notaris Mr. J. NIJHOFF, zal, den 25sten dezer, om 10 uur, in de Koude Herberg, publiek verkoopen:

Ongeveer 40 perceelen AKKERMAALS, BEUKENBOOMEN, DENNEN en LARIKS, waaronder buitengewoon lange, voor opzetters van STELGERS; uitgebaakt in het Park, naast Hartestein en in het Wolfsgat. Breeder bij Biljetten.

TWEDE OPROEPING VAN SCHULDEISCHERS.

De Ondergeteekende, Curator in het Faillissement van DERK STIJNTJES, Winkelier, wonende te Arnheim, roept bij deze ten tweeden male op, de bekende en onbekende Schuldeischers van den gefailleerde, welke hunne schuldvorderingen nog niet hebben doen verifiëren, om te verschijnen op Dingsdag den 28sten Februarij 1843, des voormiddags ten elf ure, in een der Localen van het Paleis van Justitie te Arnheim, ten einde over te gaan tot de verificatie hunner schuldvorderingen.

Arnheim den 21sten Januarij 1843.

De Curator voornoemd
F. BÄHTLINGK.

+++ Allen, die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn aan den boedel van Wijlen den heer DIRK DE KRUIJFF, in leven Notaris, gelieven, daarvan, voor den 15den Februarij eerstkomende, aangifte of betaling te doen aan de Weduwe DIRK DE KRUIJFF te Wageningen.

+++ Een ADSPIRANT-NOTARIS, die tevens werkzaam is geweest bij eenen Burgemeester of ter Secretarie, van fatsoenlijke familie, van de Hervormde Godsdienst, verlangende, op billijke voorwaarden, op een Kantoor geplaatst te worden, gelieve zich, met franco-brieven, te adresseren, onder Letter Z, aan den Uitgever der Arnheemsche Courant.

+++ MAN en VROUW, zonder Kinderen, van de Roomsche-Catholieke Godsdienst, die Man geschikt met Paarden om te gaan, ter oppassing, en met twee te kunnen rijden, en verdere werkzaamheden; de Vrouw berekend voor Melkmeid, ter oppassing van het Vee, de Melkerij en goed Botermaken verstaande, kunnen zich, met franco-brieven, onder Letter K, wenden aan den Heer W. J. THIEME, Boekhandelaar te Zutphen, met bewijzen van een goed en eerlijk gedrag en humeur, en aan geen sterken drank verslaafd.

De Tandmeester, LEHMAN JOSEPHSON

logeert tot den 27sten dezer te Nijmegen bij Heer KUPS, in het Logement de Plaats Roijal.

ZUTPHEN. — De Gezigtkundige MAGNUS RIS berigt het geëerde Publiek, dat hij alhier spreken of te ontbieden is bij den Heer WENDEL Logement de Hollandsche Tuin, van Maandag 23sten tot en met Donderdag den 26sten dezer met een uitmuntend Assortiment van FIJN GESLAPEN GLAZEN; zoowel in BRILLEN als tot zigtkundige Instrumenten; zich flatterende dat deze van de eerste kenners in ons Koninkrijk met beste succes gebruikt worden.

Met permissie van het Edel Achtbaar Bestuur

SCHOUWBURG TE ARNHEM Théâtre des Variétés,

Onder Directie van W. HEMPEL
N°. 11 van het Abonnement.

Op Woensdag den 25sten Januarij 1843.

Voor het Début van den Heer FOET, Eersten nor-Zanger van den Stads-Schouwburg te Amsterdam.

EENE TWEDE EN LAATSTE VOORSTELLING VAN:

DE HEER LUSTIG,
DEURWAARDER EN LIEDJES-DICHTER
Groote Vaudeville in 2 bedrijven van het Théâ-
tre Duport, te Amsterdam.

Daarna:

INTERMEDE MUSICALE:

N°. 1, Groote Scène en Aria, (in costume) het beroemde Zangspel DIE JUDIN, muziek van Halévy (Hoogduitsche tekst.)

N°. 2, Het Wiegelied, muziek van Ridder van der Meulen.

N°. 3, Duet, uit het Zangspel, DER BARBER SEVILLE, gezongen door de Heeren Kesteloot en Lambert.

Ten slotte der voorstelling:

HET OOST-FAIRSCH DORPSPLEIDDOEL

OF DE HERBERGIER BURGEMEESTER EN DE ADVOCAT BARBIER.

Rijspel in een bedrijf, door wijlen den Heer C. VAAK.

Beter dan alle beloften, in weidsche bewoordingen gesteld, spreken daden; en zoo geloof ik dan, dat mijnne abonnees opmerkzaam te mogen maken op mijn engagement, door mij met den heer voer gesegd. Verhoogt dit dan ook mijn budget, zoo hoop ik, dat deze verhuudtenis de genoegens mijner geëerde Bestuurders zullen vermeederen, en alzoo hunne tevredenheid als mijner schoone belofte zal zalmen verveelen.

Markt prijzen.

Arnheim, 20 januari 1843.

Oude Weet van f 00.00 tot f 00.00; Nieuwe Weet van f 9.25 tot f 0.00; Rogge van f 7.60 tot f 0.00; Boven van f 5.90 tot f 0.00; Garst van f 5.00 tot f 0.00; sche Haver van f 00.00 tot f 00.00; Voerhaver van f 0.00 tot f 0.00; Witte Boonen van f 00.00 tot f 00.00; Paarde Boonen van f 6.40 tot f 0.00; Graauwe Erwten van f 00.00 tot f 00.00; Groene Erwten van f 00.00 tot f 00.00; Erwten van f 6.75 tot f 00.00; Kikkererwten van f 00.00 tot f 00.00; Avelzaad van f 00.00 tot f 00.00; Kluizen van f 00.00 tot f 00.00; Aardappelen van f 1.70 tot f 0.00; Boter van f 0.70 tot f 0.00 het pond.

Waterhoogte te Arnheim.

Den 21 Jan. 8 M 2 Palm 8 Duim; gew. 0 Duim; gev. 40

Prijs-Courant der Effecten.

VRIJDAG 20 JANUARI.	Laagste koers.	Hoogste koers.	Koers ten 2
NEDERL. Werk. Schuld à 2½ pCt.	52½	52½	52
Dito Dito » 5 »	102½	102½	102
Amortisatie-Syndicaat » 4½ »	94½	94½	94
Dito Dito » 3½ »	78		
Handelmaatschappij » » 4½ »	129	129½	129
Nieuwe Dito » » 4½ »			
Dito Dito 1837 » » 4½ »			
Oostindische Leening » » 5 »	100		
Spoorweg Haarlem » » » »			
Aand. Rijn Spoorweg » » 4½ »	91		
FRANKE. Inschrijv. G. B. » 3 »			
SPANJE. Leening Ardoino » » 5 »	18½	18½	18
Dito onbep. stukk. » » 5 »	15½	16½	
PORTUGAL. Oblig. te Lond. » 2½ »	37½	37½	37
Rusl. H. G. C. 1798, 1816. » 5 »	105½		
Dito 1828, 1829 » » 5 »			
Dito 1831, 1833 » » 5 »			
Oblig. bij Hope » » » » 4 »	89½	89½	
GOSTENB. Aand. à fl. 100. » » » »			
Dito à fl. 250 » » » » » »	353		
Metalliek » » » » » » 5 »	106½		
Dito » » » » » » » » 2½ »			
BRAZILIE. Dito Dito » » 5 »	74½		

Te Arnheim, bij G. A. THIEME, Boekdrucker.